

Fragmentumok

1.

A jótét lelkekről

Ne higgy senkinek,
aki szembe dicsér.

2.

Mi a szenzáció a jóban?

Élőkről vagy rosszat
vagy semmit

3.

Megvilágosodás

A düh a legjobb
fájdalomcsillapító.

4.

Tanulmányocská

A „demokrácia”
szemérmesen szelektál;
kit lehet büntetlen’ eltüntetni.

5.

Átirat

Mindenütt rossz,
de legtrébb sehol.

6.

Sercli

Aludttejben fuldoklik
a püspöklila plüsselefánt.

7.

/el/ Szólás

Nagy fa vágta belém
a fejszójét.

8.
Törlés

Az örökké-t
és a sohát
töröltem
szótáramból.

9.
A széplélek
N.B.

Neki senki se jó
én sem Te sem nyájas Olvasó
s mert nincs időnk
szépre lúgozott lelkét csodálni
semmi esélyünk
a magánmennyországra
hol minden emeleten
ő az abszolút tökély.

10.
Normális vagy te?

Nem érzel lelkifurdalást
mikor az alkohol révén
elszállsz?
Cserben hagyva szeretteidet?
Normális vagy te?
Ki győzi cérnával
negatív hősködésed?!

11.
Ellentmondás

Érzékenységem veszítem el
mikor iszom.
Pontosabban az így kialakult
kialakított érzékenység
vált más minőségbe.
Nem tudni még
lényegbe-vágóbb-e
egy stimulálva-tompított
tudat-állapot
az öncenzúrázott
nagyotmondásnál?

12.
Holnapra

talán elolvad a hó
a lépteid nyoma
visszasugárzó energia.

13.
Menny(e)i erő

Istené vagyok csizmástól.
Nemde?!

Sárándháza, 2004–2005. jún. 9.

Ki kicsoda?

X professzort kerestem a szobájában
ahol Y professzor förmedt rám:
Nem látja, hogy vizsgáztatok?!
A hangnem értelmiségi környezetben is
takarodjon!-t jelent
Mitől lett ennyire ingerült hirtelen?
Érzelmi mélypont a bioritmus táblázatán?
Az új könyvéről olvasott kritikák?
(Egyhangúlag dicsérik
kivételes talentumát)

Vagy vetélytársa emberének nézett?
Nem szép a tanár úrtól
hogy ilyen barátságtalan – tűnődtem utóbb
a lehetséges válaszon
Túl patriarchális viszonzás lett volna
nagy-marxista utálatára
Anyjába se kívántam
noha vérig alázott

Osztályharc ez s mi ellenfelek vagyunk
tudván egymásról ki kicsoda
A bökkenő csupán az hogy ő dönt
sorsom felől.

(1977)

Az idomítottak

Nem akarnak ezek semmit
csak pénzt
mert a Pénz az istenük
Főnök és Alkohol pórázán duhajkodnak
keserboldogan
Ifjú férfiak ha férfiak
szolga-illedelmesek s puhák
(Mintha romló tökbe bökném ujjam –
a korhadó héjnak
még némi tartása van
de húsa-béle már rohad)
Ők az idomított új nemzedék
a büszkén-betörtek
törtető serege
Mikor lemondok
a rólam lemondókról
törvényt-tagadó kivételnek
tudom magam
kinek talán
a jövőn sem kell osztoznia

(1978)